

Vrabček in lastovka.

Vrabček — mlad lenuh,
vrabček — potepuh
culico je nosil,
milostinje prosil:
»Siromak sem jaz,
prosim, prosim vas!«

Lastovka gospa
mimo je prišla,
mošnjico odprla
in se vanj ozrla:
»Vrabček, vse ti dam,
če ne bo te sram!«

Vrabček, umen ptič,
več ni črnil nič,
nekaj ga je speklo,
nekaj mu je reklo:
»Ej, grdo je pač,
mlad in zdrav — berač!«

Vida.

Naročilo.

Ptička je na okno sela —
čudna ptička bela,
gledala je v gorko sobo,
to-le pesem pela:

Kjer se solnce izprehaja
po dvoranaх zlatih,
v raj nebeški pogledava
ob demantnih vratih,

kjer zvenijo harf glasovi
ob neba prestoli,
kjer na zlatem stolu Bogec
nate gleda dolí:

tam sem bila, tam sem pela . . .
Bogec pa dejal je:
„Leti, leti, k zemlji leti!“
In mi krila dal je . . .

„Zlata dušica otroška
tamkaj v hiši biva,
lepa je in pa nedolžna,
blaga, prikupljiva.

Zleti tja in dej dušici:
Bogec rad ima te,
pa v nebesih poleg sebe
prostor hrani zate!“

Andrej Rapč.

